

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο: **ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ**
Ημερομηνία: Κυριακή, 07-03-2010
Σελίδα: 36,37,38,39,40 (2 από 5)
Μέγεθος: 5010 cm²
Μέση κυκλοφορία: Μη διαθέσιμη
Επικοινωνία εντύπου: (2410) 564.000-001

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

παδικό & νεανικό βιβλίο

• «Πού πήγε το Πάσχα;», του Βαγγέλη Ηλιόπουλου

Πού πήγε το Πάσχα; Στις σούβλες για τα αρνιά; Στα καταστήματα με τα τρόφιμα; Στις λαμπάδες-παικνίδια; Στις εθνικές οδούς που στριμώνκονται τα αυτοκίνητα; Αναρωτιέται η Νιάνα και με μια απίθανη παρέα από κότες, αρνάκια και κουνέλια τριγυρνά και ψάχνει. Τελικά, ανακαλύπτει πως το Πάσχα βρίσκεται πέρα απ' όλα αυτά, εκεί που η αγάπη και η θυσία έδωσαν στη ζωή αληθινή ουσία, σε μια σπηλιά στο βουνό, απ' όπου βγαίνει Φως! Ένα βιβλίο που αναδεικνύει την αληθινή αξία του Πάσχα! Θυμάστε τη Νιάνα, που έμαχε «Πού πήγαν τα Χριστούγεννα;» Παρόλο που οι γονείς της είχαν πει στη δασκάλα να μην της πει ότι έρχεται το Πάσχα, για να μην αρχίσει πάλι να ψάχνει, της το είπε ο κύριος που έφερε τα αυγά που θα βάψει η μαμά. Κι έτσι η Νιάνα, με μια απίθανη παρέα από κότες, αρνάκια και κουνέλια, τριγυρνά πάλι και ψάχνει από πού έρχεται το Πάσχα! Κι όταν έχει έρθει, πού το βρίσκει κανείς; (Εκδόσεις Πατάκι)

μοιάζουν να έχουν καθεί; Η «Πασχαλινή ιστορία αγάπης» είναι ένα τρυφερό παραμύθι για τη δύναμη της αγάπης. (Εκδόσεις Τετράγωνο)

• «Το πρώτο μου πασχαλινό βιβλίο», της Έλενας και του Γρηγόρη Κανελλόπουλου

Το «Πρώτο μου πασχαλινό βιβλίο», γεμάτο πρωτότυπες πασχαλινές ασκήσεις, έχει στόχο να βοηθήσει τα παιδιά να εξασκήσουν τις δεξιότητες της ανάγνωσης, της γραφής και των μαθηματικών, μέσα από έναν ευχάριστο και δημιουργικό τρόπο. Μέσα από τις σελίδες του τα παιδιά προσκολικής ηλικίας θα γνωρίσουν την κυρα-Σαρακοστή, θα πλάσουν λαζαράκια, θα βάψουν κόκκινα αυγά, θα γνωρίσουν τα έθιμα της Μεγάλης Εβδομάδας και θα ανακαλύψουν την πλούσια ελληνική παράδοση, αξιοποιώντας δημιουργικά το χρόνο τους στο σπίτι ή στο νηπιαγωγείο. (Εκδόσεις Πατάκι)

ώσπου ανήμερα το Πάσχα, αναπάντεχα, όλα αλλάζουν σαν από θαύμα. Πώς καταφέρνει τελικά ο Πασχάλης να προσαρμοστεί στην καινούργια του ζωή; Ποιος θα γνωρίσει στην πρώτη του περιπλάνηση στη νέα του γενιά; Θα αποκτήσει καινούργιους φίλους ή δε θα τον κάνει κανείς παρέα;

Το «Πάσχα του Πασχάλη» είναι μια διασκεδαστική ιστορία για το πείσμα των παιδιών και τις δυσκολίες προσαρμογής σε νέο περιβάλλον. (Εκδόσεις Τετράγωνο)

• «Το Πάσχα της νόνας Χελώνας», της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσόπουλου

Ένα Πάσχα ολότελα ξεχωριστό θα περάσουν τούτη τη χρονιά στο δάσος τα πουλιά, τα έντομα και τα ζωάκια! Η νόνα η Χελώνα και τα δέκα της εγγόνια θα σκαρφάλωσαν κάτω αστέιο στον περήφανο τον κυρ λαγό και θα γελάσουν όλοι τους πολύ!

Γιατί το πάθημα το άξιζε στ' αλήθεια ο καυχισιάρης φίλος τους. Είχε αρχίσει από καιρό να καμαρώνει ότι θα σπάσει ολονών τ' αυγά τα πασχαλινά με τα δικά του, που θα ήταν, λέει, τα καλύτερα. Είχε την ίδια ψευτοπερηφάνια με τον προ-προ-προπαππού του, εκείνον που την έπαθε τα χρόνια τα παλιά, όταν τον νίκησε η προ-προ-πραγιαία της νόνας της Χελώνας σ' έναν αγώνα δρόμου, όπως λέει ένας μύθος του Αισώπου. Το Πάσχα, ωστόσο, είναι η γιορτή της αγάπης. Έτσι στο τέλος όλοι θα τον συγχωρήσουν, θα φάνε και θα πιούνε, θα χορέψουν και θα τραγουδήσουν όλοι αντάμα σε πασχαλιτικό τραπέζι που θα στρώσουν μες στο δάσος.

Το Πάσχα της νόνας Χελώνας είναι το 38ο βιβλίο της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσόπουλου στις Εκδόσεις Πατάκι και είναι γραμμένο με τη γνώριμη ιδιαιτερότητα και το χιούμορ που διακρίνει τη συγγραφέα. Με βιβλία που έχουν ξεπεράσει τα 600.000 αντίτυπα, πολλές διακρίσεις και βραβεία η συγγραφέας έχει κατακτήσει σημαντική θέση στο χώρο της ελληνικής παιδικής λογοτεχνίας, αλλά και στις καρδιές αναγνωστών όλων των ηλικιών. (Εκδόσεις Πατάκι)

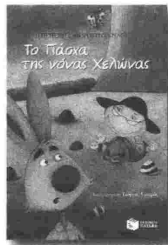
• «Πασχαλινή ιστορία αγάπης», της Μαρίας Ανδρικοπούλου

Τι ετοιμάζει κάθε Πάσχα ο κύριος Ζαχαρίας, ο ζαχαροπλάστης, για να ευχαριστήσει τους μικρούς του φίλους; Φέτος θα ετοιμάσει τα ίδια ή μήπως έχει σκεφτεί κάτι ιδιαίτερο; Κι εκείνος ο λαγός που είναι φτιαγμένος από σοκολάτα γάλακτος γιατί είναι τόσο θλιμμένος άραγε; Τι συμβαίνει τα βράδια στη βιτρίνα του Ζαχαροπλαστέιου «Η γλυκιά ζωή»; Τι μπορεί να ξέρουν για την αγάπη ο σοκολατένιος λαγός κι ένα, επίσης σοκολατένιο, αυγό; Έχει απομείνει τελικά μια μικρή ελπίδα όταν όλα

• «Το Πάσχα του Πασχάλη», της Μαρίας Ανδρικοπούλου

Φέτος την άνοιξη ο μικρός τρισκαριτωμένος λαγουδάκος, ο Πασχάλης, έχει χάσει τελείως το κέρι του. Αιτία της κακοκειρίας του η μετακόμιση που αναγκάζονται να κάνουν λόγω της δουλειάς του πατέρα του - από το αγρόκτημα όπου γεννήθηκε σε μια μικρή πόλη κάμποσα χιλιόμετρα μακριά. Από κει δηλαδή που έτρεχε ανέμελος στα λιβάδια, τώρα θα πρέπει να κλειστεί σε κάποιο διαμέρισμα στην πόλη; Δυστυχώς να! Ο Πασχάλης δυσκολεύεται πολύ να συνηθίσει την καινούργια του γειτονιά,

βιβλίο του μήνα

• «Ποτέ χωρίς την αδελφή μου» των Σελέστε Τζούους, Κριστίνα Τζούους και Τζουλιάννα Μπάρνινγκ

Στα τέλη της δεκαετίας του '60 δημιουργείται στη Νότια Καλιφόρνια από τον Ντέιβιντ Μπεργκ η αίρεση των Παιδιών του Θεού και σύντομα εξαπλώνεται σε πολλές χώρες του κόσμου, ανάμεσά τους και στην Ελλάδα. Στο εσωτερικό της οργάνωσης επικρατεί σεξουαλική ασοδοσία. Πολλά παιδιά γεννιούνται στα κοινόβια της, απομακρύνονται από τους γονείς τους, κακοποιούνται σεξουαλικά και τους ασκείται τεράστια ψυχολογική και σωματική βία. Το Ποτέ χωρίς την αδελφή μου είναι η συγκλονιστική ιστορία τριών αδελφών, της Σελέστε, της Κριστίνα και της Τζουλιάννα, οι οποίες έζησαν στους κόλπους της αίρεσης. Μιλούν για τον αγώνα τους να επιζήσουν στα κοινόβια-στρατόπεδα, να απουλώσουν τα τραυματικά τους και, τελικά, να απομακρυνθούν από την οργάνωση και να ενταχθούν στον πραγματικό κόσμο. Ένα βιβλίο που συγκινεί και εξεγείρει. Η στεντόρεια φωνή τριών γυναικών που βρήκαν το θάρρος να εκτεθούν, να καταγγείλουν και να ξεκινησουν έναν αγώνα εν ονόματι όλων αυτών που αιωπούν.

Η Κριστίνα, η Σελέστε και η Τζουλιάννα γεννήθηκαν μέσα στην αίρεση των Παιδιών του Θεού (που τώρα είναι γνωστή με την ονομασία Διεθνής Οικογένεια). Ο πατέρας τους Κριστοφορ Τζούους παραμένει μέλος της οργάνωσης. Η Κριστίνα και η Σελέστε έχουν την ίδια μητέρα. Τα τρία κορίτσια χωρίστηκαν από τα αδελφια και τις μητέρες τους σε πολύ μικρή ηλικία και έζησαν σε διάφορα μέρη του κόσμου, πολύ συχνά υπό τη «φροντίδα» θετών γονιών. Η Κριστίνα ήταν δώδεκα ετών όταν η μητέρα της την απήγαγε από την αίρεση. Η Σελέστε έφυγε λίγο πριν γίνει τριάντα. Η Τζουλιάννα κατάφερε να απελευθερωθεί στην ηλικία των είκοσι πέντε. Από την εποχή που έφυγε από την αίρεση, η Κριστίνα έχει προσπαθήσει να αφησινεί το δημόσιο αίσθημα σχετικά με τις αιρέσεις και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι νέοι που βρίσκονται υπό την επιρροή τους. Η Σελέστε πήγε στο πανεπιστήμιο και σπούδασε Ψυχολογία.

Η Τζουλιάννα σπουδάζει Φιλοσοφία και Ψυχολογία και έχει επαφή με τα υπόλοιπα αδελφια της, που είναι ακόμη μέλη της αίρεσης. Όλα ξεκίνησαν σαν εκδήλωση αγάπης για το

Θεό και τον συνάνθρωπο όπως τονίζει και η συγγραφέας η Σελέστε. Μετά έγινε ένας εφιάλτης. Άλλαξε πολλές χώρες αυτή και τα αδελφια της με στόχο να μην βρίσκονται σε μόνιμο έδαφος τα μέλη της αίρεσης και να μην μπορούν να δικαστούν όπου διαπράττουν τα αδικήματα που προαναφέρθηκαν. Κάποτε η αίρεση αριθμούσε 20.000 άτομα. Σήμερα μόλις 2000 αλλά απαιτείται πολλή αγώνας ακόμα για να κτυπηθεί η νοσηρότητα στη ρίζα της. Η Σελέστε θυμάται ακόμα το βίντεο που τράβηξαν μέλη της οργάνωσης όταν ήταν πέντε ή έξι χρονών ολόγυμνη χορεύοντας για τον ιδρυτή της αίρεσης και τον 5χρονο τότε γιό του. Και όλα αυτά με την παράτρηση του πατέρα της, από τον οποίο με δυσκολία έχει αποκοπεί. Ένας τεράστιος αγώνας κόντρα στην κακοποίηση. Φωνάζει σε όλες τις εγκλωβισμένες γυναίκες να μην το βάζουν κάτω. Καμία από τις αδελφές της ούτε και αυτή μέχρι την επανόστασή της δεν ήξερε τον έξω κόσμο.

Τώρα ζει σε μια πλημμυρίδα συναισθημάτων ανεμμερώνει, όλο τον κόσμο με το βιβλίο της και προσπαθεί να θυμηθεί να ξεχάσει και να αναλήσει και να λυτρωθεί. Ο ίδιος της ο πατέρας της στερούσε τον έξω κόσμο. Έζησε μια πρώιμη παιδική ηλικία, είδε την αποτυχία της πατρότητας και συγκρούστηκε με την ωριμότητα. Θεμελιώδες αίτημά της η αποκατάσταση των παλαιών στοιχείων του ψυχικού της τραύματος. Να αφήσει να πέσει σαν πέπλο από πάνω της η ιδέα της οργάνωσης για τον έρωτα του θανάτου και το πάθος για θάνατο. Η ίδια η Σελέστε σήμερα λέει ότι «η ελπίδα την κράτησε όταν η πίστη της αμφιταλαντεύεται». Στη συνέχεια έμαθε ότι εκεί που υπάρχει ζωή υπάρχει πάντα ελπίδα. (Εκδόσεις Δρεπανιά)

